

Arrest

nr. 325 148 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 27 september 2023, dient dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 13 oktober 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster een eerste keer gehoord wordt op 13 augustus 2024 en een tweede keer op 1 oktober 2024.

1.3. Op 6 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 6 november 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Rahanweyn clan, subclan Geladle. U bent geboren in 1994 in Buulo Barako, in district Baidoa, in de provincie Bay.

In 2010 werd u uitgehuwd aan uw neef [A.M.M.], en verhuisde u naar het huis van uw oom. In datzelfde jaar sloot uw echtgenoot zich aan bij Al-Shabaab, en vertrok hij op training in de Shabelle. U verbleef bij uw oom, die inmiddels ook lid werd van Al-Shabaab. U moest werken op de velden en huishoudelijke taken verrichten. In 2011 keerde uw echtgenoot terug met een andere vrouw. Hij wilde scheiden van u, maar dat mocht niet van zijn vader. Na een maand verliet [A.] zijn ouderlijk huis met zijn nieuwe vrouw, en u kwam achteraf te weten dat hij van u was gescheiden. U mocht terug bij uw moeder gaan wonen op voorwaarde dat u niet trouwde met een andere man, en dat u geen aanspraak maakte op de erfenis van uw vader. U was op dat moment zwanger en u beviel later van uw dochter [F.]. In 2013 hertrouwde u met [A.O.A.]. Hij was een vriend van uw oom langs moederszijde en werkte als mecanicien in uw dorp. Jullie woonden samen met uw twee maternale ooms in het huis van uw moeder.

In 2019 arriveerde het Somalische leger in uw dorp. Ze hadden voertuigen waarvan de banden hersteld moesten worden. De soldaten bevalen uw echtgenoot om hun auto's te herstellen. Diezelfde avond, nadat het Somalische leger vertrok, kwamen leden van Al-Shabaab naar uw huis. Ze namen uw man mee omdat hij het Somalische leger had geholpen. U hebt hem sindsdien niet meer gezien.

Vanaf 2011 werd u verplicht om te werken voor Al-Shabaab. U moest onder andere water en brandhout halen. Vanaf uw man stierf, werd u verplicht om ook te koken voor strijders van Al-Shabaab. Op een bepaald moment vertelden ze u dat u uitgehuwd zou worden aan een lid van Al-Shabaab genaamd [I.A.]. U weigerde dit. U was bezorgd over uw man en liet dit weten aan de leden van Al-Shabaab. Ongeveer twee weken daarna kwam u te weten dat uw man was overleden. U ging niet meer werken voor Al-Shabaab. Op een nacht ontvoerden drie leden van Al-Shabaab u uit uw huis. Ze namen u mee naar een kamer in een veld. U werd mishandeld en verkracht. Na twee nachten lieten ze u achter in een veld. Met hulp van voorbijgangers vond u de weg terug naar uw dorp.

Samen met uw moeder deed u aangifte van wat er was gebeurd op het kantoor van Al-Shabaab. U werd naar de rechtbank van Al-Shabaab in Idaale gebracht. U verbleef daar twee dagen. De rechter van Al-Shabaab oordeelde dat u loog, en verbande u uit het dorp en al de gebieden waar Al-Shabaab de controle had. Uw oom langs moederszijde verkocht zijn landbouwgrond en hielp u vluchten naar Baidoa.

In december 2020 bent u naar Baidoa vertrokken, en in januari 2021 ging u naar Mogadishu. Daar hebt u vier maanden gewerkt voor een vrouw. Deze vrouw werd opgebeld door Al-Shabaab en stuurde u weg omdat ze zelf geen problemen wilde. U werd doorverwezen naar een andere vrouw waarvoor u kon werken. Doordat u uw taken niet goed uitvoerde, stuurde deze vrouw u weg. De zoon van de eerste vrouw waarvoor u werkte in Mogadishu hielp u om Somalië te ontvluchten.

U vertrok uit Somalië in juni 2021 per vliegtuig met een paspoort. U arriveerde in Turkije in dezelfde maand. Daar werkte u in een restaurant en leerde u [A.J.M.] kennen. U trouwde met hem in 08/2021. U heb geen contact meer met hem sinds 10/2021. In juli 2023 vertrok u te voet naar Griekeland. Op 26/09/2023 vertrok u per vliegtuig uit Griekeland, u passeerde een onbekend land, en arriveerde in België op 27/09/2023. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 27/09/2023.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab omdat u beschuldigd wordt van het verspreiden van leugens over hun leden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verschillende medische documenten neer, waaronder een VGV attest. Op 16 oktober 2024 maakte u uw opmerkingen op de notities van uw persoonlijke onderhoud over.

B. Motivering

CGVS 13/08/2024 = CGVS 1

CGVS 01/10/2024 = CGVS 2

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Omwille van onderstaande vaststellingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht.

1. Het is niet geloofwaardig dat uw vader werd vermoord door uw ooms.

• Op de DVZ verklaarde u dat uw vader werd gedood door bendes voor uw geboorte, en zegde u niks over de problemen die u gekend hebt met uw ooms (CGVS vragenlijst; verklaringen DVZ). Op het CGVS verklaart u namelijk dat uw vader werd vermoord door uw ooms vanwege een ruzie over de erfenis. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u weinig overtuigend dat uw verklaringen op de DVZ louter geruchten zijn (CGVS 1, p8-9). Het is niet aannemelijk dat u op de DVZ enkel over de geruchten vertelde, in plaats van uw ooms als moordenaars aan te duiden. Deze uitleg is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, omdat uw eigen problemen met Al-Shabaab hier onlosmakelijk aan zijn verbonden.

2. De problemen betreffende uw eerste huwelijk met [A.M.M.] zijn niet geloofwaardig.

Omwille van de volgende tegenstrijdigheden:

- Op de DVZ maakte u geen gewag van uw huwelijk met [A.M.M.], u zegde zelfs dat uw eerste man werd vermoord. Verder verklaarde u dat al uw kinderen van [A.O.] zijn (verklaringen DVZ), terwijl u op het CGVS verklaart dat uw eerste dochter van [A.M.M.] is (CGVS 1, p12).*
- Enerzijds stelt u dat u zelf bent weggelopen van het huis van uw oom (CGVS 1, p12-13). Anderzijds zegt u dat uw man was vertrokken met zijn nieuwe vrouw, dat u achteraf te weten kwam dat hij van u was gescheiden, en dat u toestemming kreeg van uw ooms om zijn huis te verlaten (CGVS 2, p4-5).*
- Tijdens het tweede onderhoud zegt u dat uw oom het huis van uw moeder in brand stak nadat u beviel van uw eerste zoon (CGVS 2, p8). U vermeldt dit niet tijdens het eerste onderhoud. Aangezien dit een belangrijke gebeurtenis is in uw asielrelaas, kan er verwacht worden dat u dit tijdens het eerste onderhoud vermeldde.*

3. De problemen van uw tweede man met Al-Shabaab zijn niet geloofwaardig.

Omwille van de volgende tegenstrijdigheden:

- Op de DVZ zegde u dat de Somalische en Ethiopische troepen uw dorp binnenvielen en de macht overnamen van Al-Shabaab (CGVS vragenlijst). Op het CGVS zegt u dat er Somalische troepen langskwamen in uw dorp, dat ze gewoon een patrouille deden, en dat er geen gevecht plaatsvond. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dan plots toch dat er een "klein gevecht" plaatsvond waarbij een vrouw gewond raakte (CGVS 2, p19). Uw verklaringen betreffende de aanleiding van de problemen van uw man gaan alle kanten uit en zijn totaal niet geloofwaardig. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die uw man (en u) zou gekend hebben met Al Shabaab ten gevolge van deze aanleiding.*
- Enerzijds zegt u dat uw moeder als eerste werd aangesproken toen Al-Shabaab langskwam om uw man mee te nemen (CGVS 1, p17). Anderzijds zegt u dat Al-Shabaab u als eerste aansprak, en pas later uw moeder (CGVS 2, p13).*

Omwille van volgende inconsistenties in het gedrag van uw man:

- Nadat uw man de banden herstelde van de voertuigen van het Somalische leger wist hij dat hij bedreigd zou worden door Al-Shabaab. U zegt dat hij de volgende ochtend zou vertrekken. Gevraagd waarom hij nog zou wachten, stelt u dat hij bang en ziek was (CGVS 2, p12). Gezien de ernst van de situatie is het niet aannemelijk dat hij omwille van deze redenen pas de volgende dag zou vertrekken.*

- De soldaten wisten dat uw man gevaar liep, en boden hem de kans om met hen mee te gaan. U sprak daarover met uw man, en u raadde hem hetzelfde aan. Het is niet aannemelijk dat uw man weigerde om mee te gaan, maar besliste om de volgende dag toch zelf te vertrekken (CGVS 2, p12).

4. Aangezien uw persoonlijke problemen met Al-Shabaab voortvloeien uit die van uw man, kan er geen geloof aan worden gehecht. Dit wordt verder bevestigd door volgende vaststellingen.

Omwille van de volgende tegenstrijdigheden:

- Op de DVZ stelde u dat de leden van Al-Shabaab u geblinddoekt terugbrachten naar uw dorp nadat ze u ontvoerd hadden (CGVS vragenlijst). Op het CGVS zegt u echter dat ze u achterlieten op "het rode zand", en dat u zelf de weg naar huis moest vinden (CGVS 1, p18).
- Op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) stelde u dat u werd gearresteerd, en twee dagen werd opgesloten in een gevangenis in Idaale door Al-Shabaab (CGVS vragenlijst). Op het CGVS zegt u dat u zelf naar de rechtbank in Idaale ging, maar niet dat u werd opgesloten in een gevangenis of dat u gearresteerd werd (CGVS 1, p18).
- Op de DVZ zegde u dat u in 2020 naar een plek moest gaan van Al-Shabaab waar de vrouwen samenkwamen (CGVS vragenlijst). Op het CGVS zegt u enerzijds dat Al-Shabaab begon met u in te schakelen vanaf 2020 (CGVS 1, p17), en dat u lessen moest volgen nadat uw man stierf (CGVS 2, p13-14). Anderzijds zegt u dat u al voor Al-Shabaab werkte sinds 2011 (CGVS 1, p21), en dat u dat al deed voordat uw man stierf (CGVS 2, p14).
- Op de DVZ zegde u dat u twee dagen niet ging werken voor Al-Shabaab omdat u had gehoord dat uw man dood was, en dat u zou moeten trouwen met een lid van Al-Shabaab. Nadat u niet meer opdaagde, werd u meegenomen door leden van Al-Shabaab (CGVS vragenlijst). Op het CGVS zegt u enerzijds dat u een week niet bent gegaan omdat u zich niet goed voelde, en uw kinderen niet wilden dat u nog ging (CGVS 1, p17). Anderzijds zegt u niet meer te zijn gegaan omdat uw moeder ziek was (CGVS 1, p14). Uw kinderen waren bovendien zes en acht jaar, het is niet aannemelijk dat u rekening hield met hun mening als Al-Shabaab iets aan u vroeg.
- Op de DVZ zegde u dat u niet meer ging werken voor Al-Shabaab nadat u hoorde dat ze uw man hadden vermoord (CGVS vragenlijst). Op het CGVS stelt u enerzijds dat u nog niet wist dat uw man vermoord was toen u stopte met werken voor Al-Shabaab, en dat u daarna pas hebt gevraagd naar de toestand van uw echtgenoot (CGVS 1, p17). Anderzijds zegt u dat niet meer naar de lessen ging van Al-Shabaab nadat u had vernomen dat ze uw man hadden vermoord (CGVS 2, p16).
- Enerzijds zegt u dat uw oom aanwezig was in de rechtbank, en dat hij aan de rechter vertelde dat u onzedelijkheden had gedaan (CGVS 1, p18). Anderzijds zegt u dat hij niet aanwezig was in de rechtbank, maar dat hij u louter de uitnodiging daarvoor gaf (CGVS 2, p17).
- Tijdens het eerste onderhoud zegt u dat u en uw moeder werd verbannen uit het dorp (CGVS 1, p18). Tijdens het tweede onderhoud vermeldt u niet dat uw moeder werd verbannen (CGVS 2, p17-18).

Omwille van de volgende inconsistentie in uw gedrag:

- Het is opmerkelijk dat u zelf klacht indiende tegen Al-Shabaab bij hun eigen rechtbank (CGVS 1, p18). Deobjectieve beschikbare informatie toont namelijk aan dat seksueel geweld in Somalië taboe is, wat resulteert tot een zwijgcultuur. Al-Shabaab maakt zelf gebruik van seksueel geweld in gebieden onder hun controle, en het is voor vrouwen zeer moeilijk om zulke zaken te rapporteren (zie administratief dossier). Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u klacht indiende tegen Al-Shabaab, vooral omdat u zelf jarenlang problemen hebt gekend door Al-Shabaab.

Omwille van de volgende inconsistentie in het gedrag van Al-Shabaab:

- Een vrouw die werkte voor Al-Shabaab werd aangesteld om u te controleren. Deze vrouw stelde vast dat u werd verkracht en dat u verwondingen had opgelopen. Niettemin zegt u dat Al-Shabaab haar niet geloofde (CGVS 2, p18). Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab zelf iemand aanstelt om u te controleren, om de vaststellingen van die persoon vervolgens niet te geloven.

5. De gebeurtenissen na uw vertrek uit Buulo Barako zijn niet geloofwaardig.

Omwille van de volgende tegenstrijdigheid:

- Enerzijds zegt u dat de zoon van de vrouw waarvoor u werkte reeds op de hoogte was van uw problemenvoordat hij u op straat zag zitten, nadat zijn moeder u had weggestuurd (CGVS 2, p20). Anderzijds zegt u dat u hem vertelde over uw situatie nadat u werd weggestuurd door de tweede vrouw waarvoor u werkte in Mogadishu (CGVS 1, p18).

Omwille van de volgende inconsistentie in het gedrag van Al-Shabaab:

- De rechtbank van Al-Shabaab verbande u uit het dorp, en al de gebieden waar Al-Shabaab de controle had. Het is bijgevolg inconsistent dat ze vervolgens eisten dat u terugkwam naar het dorp toen u in Mogadishu verbleef (CGVS 2, p17-18).

Uit de neergelegde medische attesten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd, noch dat u ten gevolge van uw besnijdenis niet kan terugkeren naar uw land van herkomst.

- Het CGVS wijst erop dat het voorgelegde attest weliswaar aantoont dat u bent besneden. Niettemin koppelt u hier geen vrees aan waardoor u niet kan terugkeren naar Somalië (CGVS 1, p3-4).
- U legt medische attesten voor die aantonen dat uw linker neus toe zit, en u soms moeite hebt met ademen. Het CGVS wijst erop dat in de attesten weliswaar gewag wordt gemaakt van deze aandoeningen, doch er dient op te worden gewezen dat dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u dit trauma opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een persoon, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (cf. RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat uit de attesten evenmin blijkt dat er sprake zou zijn van dermate fysieke problemen die u zou verhinderen terug te keren naar uw land van herkomst.

Uw opmerkingen betreffende notities van het persoonlijk onderhoud aangaande de datum dat u Baidoa hebt verlaten, en de wijk waar u verbleef in Mogadishu, veranderen voorgaande vaststellingen niet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van

de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Bay te worden beoordeeld.

Bay wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Bay een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Bay is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bay is gelegen in het zuidwesten van Somalië en vormt samen met Bakool en Lower Shabelle de deelstaat South West. De regio is van groot strategisch en economisch belang voor Somalië. Mede hierdoor is er een

sterke aanwezigheid van al-Shabaab in de regio. Bay herbergt een groot aantal overheidsinstallaties en veiligheidstroepen, in het bijzonder in Baidoa, de hoofdstad van de regio die ook als de facto hoofdstad van de South West State fungeert. De situatie in de stad Baidoa, die sinds 2012 bevrijd werd van al-Shabaab, wordt gezien als relatief stabiel hoewel de omgeving van de stad wel onder de invloed van al-Shabaab staat. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Bay, terwijl de overige grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De belangrijkste bron van conflict in Bay is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/ Somalische leger, South West State, AMISOM/ATMIS, Ethiopië en clanmilities. Voor het overige vinden er in de stad Baidoa conflicten plaats tussen clans, pastorale groepen, evenals terugkeerders en gastgemeenschappen over landeigendom, schaarse natuurlijke bronnen (waaronder water) en humanitaire hulp.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Bay in december 2022 1.287.587 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 240 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (185) en in mindere mate explosions/remote violence (38) en violence against civilians (17). De meeste gevechten zijn hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (SNA en de South West Special Police Forces), het Ethiopische leger en de ATMIS-troepen (het Ethiopisch contingent). Onder battles registreert ACLED ook antiterreuroperaties van de Somalische veiligheidsdiensten en interne gevechten tussen verschillende Somalische veiligheidsdiensten. ACLED registreert 254 doden onder dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn vooral soldaten en al-Shabaab-strijders. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. In de categorie explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 21 van de 38 geweldincidenten waarbij de groepering IED-, mortier- en granaataanvallen pleegt tegen het SNA, ATMIS en de politie. Twee incidenten zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Daarnaast voeren de Somalische veiligheidsdiensten en partners aanvallen uit op al-Shabaab-doelwitten en zijn onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor de rest van het geweld in deze categorie. Het geweld door explosions/remote violence kost in de regio Bay aan 10 burgers het leven. Het gaat om twee incidenten waarbij al-Shabaab een IED-aanval uitvoert op een theewinkel, één gelegen in de stad Baidoa, de andere in de stad Bardaale. Het geweld gericht tegen burgers (violence against civilians) omvat onder andere gerichte moorden en ontvoeringen door al-Shabaab, incidenten veroorzaakt door Somalische veiligheidsdiensten, voornamelijk schietincidenten met soms een dodelijke afloop, en incidenten die worden toegeschreven aan onbekende gewapende groepen. ACLED registreert 20 burgerdoden in de categorie violence against civilians. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en overstromingen ontvluchtten en in een minderheid conflict/onveiligheid, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Bay sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Bay in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Bay een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bay. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster betoogt dat zij tijdens haar interview bij de DVZ de kans niet gekregen heeft om uit te leggen wie ze bedoelde met "bende" en wat de precieze reden voor de moord op haar vader was. Zij meent dat de term "bende" naar haar ooms verwijst, die zij beschouwt als slechte mensen omdat zij betrokken waren bij een conflict over een erfenis, dat geleid heeft tot de moord op haar vader. Zij benadrukt dat haar verklaringen op dit punt consistent blijven.

Vervolgens voert zij aan dat haar eerste echtgenoot, A., hun kind niet accepteerde en dat zij hem daarom niet beschouwt als de vader van haar dochter. Zij meent dat zij deze nuance niet heeft kunnen verduidelijken tijdens haar interview bij de DVZ omdat zij op dat moment ziek was en onder grote stress stond door de vele problemen die zij had meegemaakt. Zij vraagt empathie en begrip voor de moeilijke omstandigheden waarin zij zich bevond op het moment van haar interview bij de DVZ. Zij benadrukt dat er een tweede onderhoud bij het CGVS diende plaats te vinden en vraagt zich voorts af waarom de commissaris-generaal, indien zij dit punt zo belangrijk vindt, dit niet zelf heeft aangehaald bij haar uiteenzetting van de feiten.

Zij meent dat het haar niet kan worden aangerekend dat haar echtgenoot de keuze maakte om pas in de avond te vertrekken, daar zij geen controle had over zijn handelingen en beslissingen. Zij legt uit dat hij ziek was en dat zij en haar schoonmoeder het verstandiger vonden dat hij samen met zijn oom de volgende ochtend zou vertrekken. Volgens haar had hij tevens de verantwoordelijkheid om rekening te houden met zijn eigen gezondheid, ondanks de levensbedreigende situatie waarin hij zich bevond.

Aangaande de tegenstrijdigheden tussen haar onderhoud bij de DVZ en haar onderhoud bij het CGVS, wijst zij op verschillende misverstanden en onjuiste vertalingen. Zij legt uit dat zij weliswaar geblinddoekt meegenomen werd, maar dit niet tot aan het dorp en dat haar man nog in leven was toen zij begon te werken voor Al-Shabaab. Zij vervolgt dat het weinig logisch is dat haar moeder zou zijn verbannen, gezien zij blind en ziek is en nauwelijks uit haar bed kan komen. Zij verwijt de commissaris-generaal geen enkele vorm van inlevingsvermogen te tonen, gezien zij niet wist waar zij anders naartoe moest dan naar de rechtbanken van Al-Shabaab. Volgens haar stelden Al-Shabaab een vrouw aan om de verkrachting te controleren niet zozeer omdat zij het incident geloofden, maar omdat zij het eerder in de doofpot wilden steken.

Voorts verduidelijkt zij dat Al-Shabaab dachten dat zij zwanger was en haar wilden straffen, waardoor zij eisten dat zij zou terugkeren naar Mogadishu. Zij besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en geen rekening gehouden heeft met de omstandigheden waarin zij zich bevond.

Tot slot meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en stipt zij aan dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de

vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië vervolgd te worden door Al-Shabaab omdat hun rechtbank oordeelde dat zij gelogen had over de mishandeling en verkrachting door enkele van hun leden.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het is niet geloofwaardig dat verzoeksters vader vermoord werd door haar ooms, wat nefast is voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, gezien haar eigen problemen met Al-Shabaab hier onlosmakelijk aan verbonden zijn;
- ii) De problemen betreffende verzoeksters eerste huwelijk met A.M.M. zijn niet geloofwaardig omwille van de verschillende tegenstrijdigheden in haar verklaringen;
- iii) De problemen van verzoeksters tweede man met Al-Shabaab zijn niet geloofwaardig omwille van (a) verschillende tegenstrijdigheden en (b) inconsistenties in het gedrag van haar man;
- iv) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoeksters persoonlijke problemen met Al-Shabaab, daar (a) deze voortvloeien uit de problemen van haar man; (b) zij verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegt dienaangaande; (c) het, gelet op de beschikbare landeninformatie, opmerkelijk is dat zij zelf een klacht indiende tegen Al-Shabaab bij hun eigen rechtbank; (d) het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab zelf iemand aanstellen om haar verwondingen ingevolge haar verkrachting te controleren om vervolgens de vaststellingen van die persoon niet te geloven;
- v) De gebeurtenissen na haar vertrek uit Buulo Barako zijn niet geloofwaardig nu (a) zij tegenstrijdig is over het moment dat zij de zoon van de vrouw waarvoor zij werkte op de hoogte stelde van haar problemen en (b) het inconsistent is dat Al-Shabaab haar enerzijds verbanden uit het dorp, maar anderzijds eisten dat zij terugkwam naar het dorp toen zij in Mogadishu verbleef;

vi) Uit de door verzoekster neergelegde medische attesten kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd gezien (a) het attest aangaande haar besnijdenis aantoonde dat zij besneden werd, maar zij hier geen vrees bij terugkeer naar Somalië aan koppelt; (b) de medische attesten gewag maken van het gegeven dat haar linker neus toe zit en zij soms moeite heeft met ademen, maar dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin zij dit trauma opliep; (c) de opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud aangaande de datum dat zij Baidoa verlaten heeft en de wijk waar zij verbleef in Mogadishu voorgaande vaststellingen niet veranderen.

4.3.3. Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele concrete poging om de motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Somalië verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.3.1. Vooreerst is verzoekster niet eenduidig over haar familiesamenstelling, wat ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Bij het CGVS verklaart verzoekster dat zij tweemaal getrouwd is geweest; een eerste keer met A.M.M., die haar neef was en met wie zij samen een dochter heeft en een tweede keer met A.O.A., met wie zij een zoon en een stiefdochter heeft (NPO I, p. 11-13; NPO II, p. 3). Bij de DVZ vermeldt zij echter niet dat zij een eerste keer getrouwd is geweest met A.M.M. (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring 11.10.23, punt 14) en wanneer haar gevraagd wordt naar de vader van haar kinderen, verklaart zij dat A.O.A. de vader is van al haar kinderen die in Somalië geboren zijn (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring 11.10.23, punt 17). Verzoekster is niet in staat die inconsistentie te rechtvaardigen. Het is immers niet ernstig te betogen dat A.M.M. haar dochter niet erkende, maar A.O.A. dit wel deed, waardoor zij hem beschouwde als de vader van al haar kinderen, nu haar uitdrukkelijk gevraagd werd om de naam van de vader van haar kinderen te geven, indien die verschillend was van haar huidige partner (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring 11.10.23, punt 17). Hierbij komt dat zij bij de DVZ aangeeft dat haar echtgenoot uit haar eerste huwelijk vermoord werd (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring 11.10.23, punt 14), terwijl zij bij het CGVS uitdrukkelijk stelt dat dat A.M.M. niet overleden is, maar dat zij gescheiden zijn ingevolge zijn thuiskomst met een tweede vrouw (NPO I, p. 12-13). Zij kan deze tegenstrijdigheden niet toeschrijven aan stress en ziekte waar zij tijdens het interview bij de DVZ last van zou hebben gehad. Niet alleen staat verzoekster dit niet aan de hand van medische documenten, bovendien, en hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, ontslaat dit haar niet van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten en te voldoen aan de medewerkingsplicht. Het argument veel stress te hebben gehad tijdens haar persoonlijk onderhoud wordt voorts op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk gemaakt en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing. Dat er twee persoonlijk onderhouden moesten worden afgenomen en dat deze inconsistenties niet worden aangehaald in de uiteenzetting van de feiten in de bestreden beslissing, is niet relevant en betreft alleszins geen dienstig verweer, nu dit op geen enkele wijze haar inconsistente verklaringen ten tijde van het interview bij de DVZ kan verklaren of opheffen.

4.3.3.2. Verzoekster slaagt er evenmin in consistente verklaringen af te leggen aangaande de moord op haar vader. Bij de DVZ geeft zij aan dat haar vader gedood werd door bendes (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring 11.10.23, punt 13A), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart dat hij ruzie had met haar paternale ooms over een erfenis en dat zij hem aanvielen en vermoordden (NPO I, p. 9). Waar zij in haar verzoekschrift *a posteriori* wenst te verduidelijken dat zij met de term "bende" verwees naar haar ooms, die zij als slechte mensen beschouwt, strookt dit niet met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouden, waardoor dit geen ernstig betoog betreft. Ermee geconfronteerd dat zij bij de DVZ verklaard had dat haar vader door bendes werd vermoord, repliceert verzoekster immers dat dit enkel geruchten waren van haar ooms (NPO I, p. 9). Dat haar "ooms" dan hetzelfde zouden zijn als de "bendes", zoals zij beweerd in het verzoekschrift, ligt niet in lijn met voorgaande.

4.3.3.3. Verzoeksters persoonlijke problemen met Al-Shabaab zijn voorts niet geloofwaardig omwille van de vele inconsistenties in haar verklaringen. Zo is zij niet eenduidig over (i) de omstandigheden van haar ontvoering door Al-Shabaab, aangezien zij bij de DVZ verklaart dat zij geblinddoekt werd teruggebracht naar haar dorp (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst 11.10.23, vraag 3.5.), terwijl zij bij het CGVS aangeeft dat zij achtergelaten werd op "*het rode zand*" en zelf de weg naar het dorp moest vinden (NPO I, p. 18); (ii) haar arrestatie en opsluiting in Idaale, aangezien zij bij de DVZ aangeeft dat Al-Shabaab haar twee dagen in de gevangenis in Idaale opsloten (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst 11.10.23, vraag 3.1.), terwijl zij bij het CGVS stelt dat zij zelf naar de rechtbank in Idaale ging zonder te worden gearresteerd of opgesloten (NPO I, p. 18);

(iii) de start van haar werkzaamheden voor Al-Shabaab, omdat zij enerzijds verklaart dat zij vanaf 2020 werd ingeschakeld door Al-Shabaab (NPO I, p. 17), terwijl zij anderzijds aangeeft al sinds 2011 voor hen te werken (NPO I, p. 21); (d) de reden waarom zij tijdelijk niet werkte voor Al-Shabaab, gezien zij bij de DVZ verklaart dat dit kwam doordat zij hoorde dat zij zou moeten trouwen met een lid van Al-Shabaab (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst 11.10.23, vraag 3.5.), terwijl zij bij het CGVS enerzijds beweert dat dit te maken had met een gebrek aan motivatie, gezondheidsproblemen en de wensen van haar kinderen en anderzijds met de ziekte van haar moeder (NPO I, p. 17; NPO II, p. 14); (e) de reden dat zij stopte met naar de lessen van Al-Shabaab te gaan, aangezien zij enerzijds stelt dat zij pas vernam dat Al-Shabaab haar echtgenoot hadden vermoord nadat zij reeds gestopt was met het volgen van hun lessen (NPO I, p. 17), terwijl zij anderzijds verklaart dat zij niet meer naar de lessen ging nadat zij te horen kreeg dat zij haar echtgenoot vermoord hadden (NPO II, p. 16); (f) de aanwezigheid van haar oom in de rechtbank, nu zij initieel verklaart dat haar oom aanwezig was en melding maakte van haar onzedelijke handelingen (NPO I, p. 18), maar later aangeeft dat haar oom niet in de rechtbank was en haar slechts de uitnodiging voor de terechtzitting gaf (CGVS II, p. 17); (g) de verbanning uit het dorp, nu zij eerst verklaart dat zij en haar moeder uit het dorp verbannen werden (NPO I, p. 18), terwijl zij nadien geen melding maakt van de verbanning van haar moeder (NPO II, p. 17-18).

Verzoekster kan deze tegenstrijdigheden bezwaarlijk toeschrijven aan onjuiste vertalingen. Indien zij tijdens haar interview bij de DVZ communicatieproblemen zou gehad hebben met de tolk, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hier melding van maakt. Nochtans blijkt uit de gegevens van het administratief dossier niet dat zij of haar raadsman nog bijkomende opmerkingen geformuleerd hebben na afloop van het interview bij de DVZ, noch maakt zij van de mogelijkheid gebruik om de voorgaande tegenstrijdigheden recht te zetten aan het begin van het persoonlijk onderhoud. Zij geeft weliswaar aan dat de datum aangaande de moord op een vrouw en haar dochter niet correct genoteerd werd (NPO I, p. 3), maar vermeldt geen problemen met betrekking tot de voormelde tegenstrijdigheden. Bovendien blijkt uit de DVZ-vragenlijst dat deze haar in het Somalisch werd voorgelezen en dat zij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend, waarbij zij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.10.23). Uit de notities van de persoonlijke onderhouds gesprekken blijken voorts geen moeilijkheden inzake vertolking die zich zouden hebben voorgedaan. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd verzoekster uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk goed begrepen heeft, waarop zij bevestigend antwoordde (NPO, p. 22). Zij heeft naar aanleiding van haar persoonlijke onderhouds gesprekken wel opmerkingen gemaakt, maar deze hadden geenszins betrekking op het verloop van de gehoren en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. Het is aldus niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetisch te stellen dat bepaalde verklaringen verkeerd vertaald werden. Door in het verzoekschrift aan te stippen dat zij niet begrijpt waar het is misgegaan en louter te volharden in telkens één versie van de feiten, zonder op gedegen wijze te verantwoorden waarom een andere versie naar voren werd gebracht, is zij niet in staat de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen. Zij blijven onverminderd overeind.

4.3.3.4. Verzoeksters gedrag, namelijk dat zij een klacht indiende van het seksueel geweld bij de rechtbank van Al-Shabaab (NPO I, p. 18), is niet plausibel in het licht van de beschikbare landeninformatie. Hieruit blijkt dat seksueel geweld in Somalië een taboeonderwerp is, dat beladen is met stigma's waardoor er zelden over gesproken wordt of melding van gemaakt wordt. Hoewel seksueel geweld door leden van Al-Shabaab voorkomt, kunnen weinig vrouwen zich hierover uitspreken omdat de daders van verkrachting en ander seksueel geweld bijna volledige straffeloosheid genieten. De slachtoffers en hun families hebben vaak weinig macht om zich te verzetten, kunnen zelden ergens terecht voor steun en worden soms gestigmatiseerd en verstoten binnen hun eigen gemeenschap. De toegang tot de formele rechtspraak wordt hun vaak ontzegd (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1 en 2). In het licht van die omstandigheden is het aldus allerminst aannemelijk dat verzoekster zich, gezien haar jarenlange problemen met Al-Shabaab en de voormelde sociale en juridische beperkingen, gecombineerd met de stigmatisering van slachtoffers van seksueel geweld, zou richten tot Al-Shabaab om een klacht in te dienen tegen één van hun leden. Verzoeksters verweer, dat zij niets te verliezen had en niet wist waar zij anders naartoe kon, is, betreft niet meer dan een blote bewering die geen afbreuk doet aan de landeninformatie die voorhanden is.

4.3.3.5. Uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekster slachtoffer werd van VGV type III in Somalië en een gedeeltelijke desinfectie onderging (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). VGV, van welke aard dan ook, vormt een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld” en “dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Verzoekster werd aldus reeds onderworpen aan een daad van vervolging. Hiernaar bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, stelt zij uitdrukkelijk dat haar besnijdenis niet te maken heeft met haar vrees om terug te keren naar Somalië (NPO, p. 3-4). Voorts blijkt noch uit de persoonlijke onderhouds gesprekken, noch uit het verzoekschrift, noch uit de overige stukken van het administratief dossier een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekster bij terugkeer opnieuw aan een daad van vervolging blootgesteld zal

worden, dan wel dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoekster, is er geen goede grond voorhanden om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Somalië zal worden herbesneden en aldus daadwerkelijk opnieuw zal worden vervolgd. In die omstandigheden liggen er geen goede redenen voor om aan te nemen dat verzoekster opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

4.3.3.6. Tenslotte kunnen de medische attesten niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken zij deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. In het verzoekschrift slaagt verzoekster er niet in om op de algehele geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig wordt bevonden omwille van de redenen *infra* uiteengezet, een ander licht te werpen. De medische attesten vormen geen begin van bewijs voor haar vermeende vrees voor vervolging (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). De voorliggende attesten – waarin de dokters op zeer algemene wijze melding maken van haar lichamelijke letsels – zijn zeer summier. Er wordt enkel geattesteerd dat haar linker neusgat toe zit, dat zij soms ademhalingsproblemen heeft en dat zij littekens rond haar oogkas en tandprotheses vanwege afgebroken tanden heeft. Het littekenattest is gebaseerd op verzoeksters verklaringen. Het geeft enkel op algemene wijze aan dat dit volgens verzoeksters gezegden het gevolg is van slagen in het gezicht, zonder dat de omstandigheden waarin de littekens en letsels zouden zijn veroorzaakt, verder geschetst worden. Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststelling dat een medisch attest ook geen uitsluitel kan geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld of de letsels – waarbij artsen, op basis van de verklaringen van hun patiënt weliswaar vermoedens kunnen hebben over de oorzaak van de letsels, maar nooit de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen – maken de medische attesten mede bekeken in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling van haar verklaringen het vluchtrelaas niet aannemelijk.

4.3.3.7. De overige motieven in de bestreden beslissing zijn overtoollig en niet determinerend. Kritiek op deze overtoollige motieven kan dan ook niet leiden tot hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit het dorp Buulo Barako, gelegen in het district Baidoa, in de provincie Bay, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Bay dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Bay moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Bay niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Door in het algemeen te verwijzen naar de preciaire veiligheidssituatie in Somalië, kan verzoekster geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit

het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Bay dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Bay hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofde van verzoekster geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zoals *supra* aangestipt is verzoeksters voorgehouden profiel als een alleenstaande vrouw zonder netwerk niet aannemelijk. Het medisch attest aangaande de VGV van verzoekster en de medische attesten die melding maken van haar lichamelijke letsels en ademhalingsproblemen (AD documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1-2) tonen niet aan dat verzoekster bepaalde medische problemen heeft waardoor er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO